

УДК 81'276.6

Щьолокова А. – ст. гр. 342

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ВІРТУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Науковий керівник: к. філол. наук Решетарова І.В.

Підвищення ролі інформації, отримання нею статусу найважливішого й найціннішого товару (як у свій час висловився Уїнстон Черчилль «Хто володіє інформацією, той володіє світом!») та стрімкий розвиток комп'ютерних технологій на початку ХХІ століття спричинили виникнення віртуального світу зі своєю культурою та мовою.

Загальним питанням віртуального дискурсу присвячено багато наукових праць, зокрема праці М.О. Василика, Н.Д. Десяєвої, Е.А. Гриффіна, Н.Г. Асмус, К.Ю. Новикова тощо. Проблеми комунікації вивчаються у лінгвістичних, психологічних і філософських працях з позицій теорії зв'язку, теорії інформації і кібернетики. Але сам зміст терміна «комунікація» та його інтерпретація різними науками і напрямками в межах однієї науки не збігаються, що спричиняє його, на думку Н.Г. Асмус, неправомірне протиставлення спілкуванню або повне ототожнення із спілкуванням.

Для складання цілісної картини мовної комунікації і визначення її нової форми – віртуальної комунікації – необхідний інтегрований підхід, який дозволить об'єднати те, що вже досягнуто лінгвістичною наукою, а також тими науками, які традиційно розглядають основи та теоретичні передумови розвитку найбільш значущих для людини понять і проблем.

Комп'ютерне спілкування ввело до широкого обігу сполучення «віртуальна реальність», при чому під терміном «віртуальний» розуміють [К.Ю. Новиков, 2007] «такий, що не існує в реальному світі чи сприймається інакше ніж зреалізовується».

Під час аналізу ситуації й учасників комп'ютерного спілкування можна виявити складну комбінацію дискурсів: передача особистих повідомлень від одного користувача іншому електронною поштою (побутове спілкування), офіційний обмін і запит інформації з електронної пошти (діловий дискурс), обговорення наукових питань на конференціях (науковий дискурс), обговорення питань викладання й освіти (педагогічний дискурс), реклама, яка з'являється на електронних дошках оголошень (реklamний дискурс), обговорення політичних питань (політичний дискурс).

Комп'ютерне спілкування можна схарактеризувати так (на рівні лексики): 1) активне використання англійських термінів, виразів у латинському написанні (напр. *Зкинь свої pics, plz!*); 2) використання транслітерації і транскрипції для передачі англійських слів (напр. *мануаль* – від англ. manual, *спам* – від англ. spam; 3) використання словотворчих і семантичних кальок (напр. *залізо* – від англ. hardware); 4) обігрування англійських слів (найчастіше з метою створення гумористичного ефекту (напр. *яга* – від англ. EGA 'Enhanced Graphics Adapter'); 5) використання новоутворень (напр. *юзати* – від англ. to use).

Про спрощення й квапливість характеру віртуальної комунікації свідчить близький до телеграфного синтаксис, відмова від великих літер, розділових знаків, використання великої кількості дотепних скорочень. У комунікативних стратегіях перевагу має наполегливість і прагматизм.